

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Elena Covalenco, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul procuraturii UTA Găgăuzia, Gheorghieva D., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 mai 2013, în cauza penală privindu-l pe

***Topal Ivan Constantin**, născut la 07 martie 1990, originar și domiciliat în s. Baurci r-nul Ceadâr-Lunga, str. Sciors 16.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.09.2012 – 28.12.2012;

Instanța de apel: 16.01.2013 – 02.05.2013;

Instanța de recurs: 06.11.2013 – 25.02.2014.

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Dumitru Graur, care s-a pronunțat pentru admiterea recursului în sensul declarat, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Avocatul Tatiana Razdorojnaia, acționînd în numele inculpatului Topal Ivan, a solicitat respingerea recursului declarat de procuror, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Inculpatul Topal Ivan, fiind legal citat la ședință nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 28 decembrie 2012, Topal I., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, la 2 (doi) ani închisoare. Potrivit art. 85 CP, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei

Ceadâr-Lunga din 11 martie 2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă lui Topal I., 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *în fapt*, la 28 februarie 2012, Topal I. împreună cu persoane neidentificate, pătrunzând în casa lui Bozadji M., situată pe str. Sciors 12, din s. Baurci, din intenții huliganice, în legătură cu faptul, că Bozadji M. i-a creat obstacole în scoaterea măgăriței lui din ogradă, au început să-l maltrateze pe ultimul, cauzându-i lui Bozadji M. vătămări corporale medii. Tot ei, au stricat lanterna electrică manuală la preț de 25 lei, o căldare din masă plastică la preț de 15 lei și un borcan de sticlă de trei litri la preț de 8 lei, cauzându-i, totodată, părții vătămate prejudiciu material în sumă totală de 48 lei, după ce au scos măgărița părții vătămate din ogradă pe un timp îndelungat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului Topal I., întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) CP, *huliganismul adică adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite cu obrăznicie deosebită, de către două persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 CPP, a fost atacată cu apel de către inculpatul Topal I., care a solicitat admiterea apelului declarat, cu dispunerea casării sentinței Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 28 decembrie 2012, în partea stabilirii pedepsei și cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Topal I., să-i fie numită pedeapsa în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, sub formă de amendă în cuantum de 400 u.c.

Apelantul a invocat, în motivarea cerințelor expuse, că sentința instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, în partea stabilirii pedepsei în privința sa, deoarece dînsul și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, s-a căit sincer de cele comise și partea vătămată l-a iertat. Subsidiar, Topal I. a mai invocat că legiuitorul a prevăzut și sancțiunea sub formă de amendă, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) CP, iar instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 mai 2013, s-a admis parțial apelul declarat de inculpatul Topal I., cu casarea sentinței Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 28 decembrie 2012 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Topal I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, în legătură cu existența circumstanțelor care exclud tragerea lui la răspundere penală.

De asemenea, a fost anulată măsura preventivă aplicată în privința inculpatului Topal I., de către prima instanță, sub formă de arest, cu eliberarea lui din sala de judecată.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, în

conformitate cu art. 409 alin. (2) CPP, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest context s-a menționat că, conform art. 325 alin. (1) și (2) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de legea procesuală penală.

De asemenea, s-a reținut că, potrivit cerințelor expuse în dispoziția art. 281 alin. (2) CPP, ordonanța de punere sub învinuire, pe lângă alte date, trebuie să cuprindă: formularea învinuirii și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, precum și mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, conform art. 251 alin. (2) CPP, atrage nulitatea actului procedural.

Cazurile nulității actelor procedurale, prevăzute la art. 251 alin. (2) CPP, nu se înlătură în nici un mod, pot fi invocate la orice etapă a procesului penal de către părți și se i-au în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că, la caz, garanțiile procedurale, ce asigură dreptul inculpatului Topal I. la un proces echitabil, nu au fost respectate de către instanța de fond, din următoarele considerente.

Prin ordonanța procurorului procuraturii or. Ceadîr-Lunga, Arabadji A., din 12 iulie 2012, inculpatului Topal I. i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că el, la 28 februarie 2012, aproximativ la orele 22.00, împreună cu persoane neidentificate, au pătruns în casa lui Bozadji M., situată pe str. Sciors 12, s. Baurci, și, din intenții de huliganism, l-au maltratată pe Bozadji M., cauzându-i în mod intenționat leziuni corporale medii, precum și i-au deteriorat bunurile în valoare de 48 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului Topal I.C. au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, ca huliganism, iar ulterior el a fost pus sub învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP.

În continuare, la 13 iulie 2012, procurorul i-a restituit dosarul penal ofițerului de urmărire penală pentru urmărire suplimentară.

Prin ordonanța din 17 septembrie 2012, procurorul Arabadji A., i-a înaintat inculpatului Topal I. o nouă învinuire în comiterea aceleași fapte constatate la 28 februarie 2012, pentru ce el a fost pus sub învinuire prin ordonanța din 12 iulie 2012,

însă suplimentar i-a imputat, că el și persoanele neidentificate au maltratat-o pe partea vătămată Bozadji M. și i-au deteriorat bunurile *"în legătură cu faptul, că ultimul i-a creat obstacole în scoaterea măgăriței lui din ogradă... după ce au scos-o pe măgărița părții vătămate de pe teritoriul ogrăzii pe un timp îndelungat"*. În afară de aceasta, procurorul a calificat acțiunile susmenționate conform art. 287 alin. (2) lit. b) CP, în baza indiciilor încălcării grave a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor și săvârșită cu obraznicie deosebită de către două persoane, punându-l sub învinuire pe Topal I. în baza art. 264¹ alin. (4) CP.

În rechizitoriu, procurorul Arabadji A., a formulat aceeași învinuire, înaintată inculpatului Topal I., la 17 septembrie 2012, însă, juridic nu a calificat fapta ca infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) CP, pentru care el a fost pus sub învinuire și în comiterea căreia i-a fost înaintată învinuirea, ci în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP.

Or, instanța de apel a menționat, că indiciile elementelor constitutive ale infracțiunii, pentru care inculpatul Topal I. a fost pus învinuire și pentru care i-a fost înaintată învinuirea, esențial se deosebesc de indiciile și de elemente constitutive ale infracțiunii, pentru care el a fost condamnat de către prima instanță.

Dispoziția art. 264¹ alin. (4) CP, prevede răspundere penală pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar dispoziția art. 287 alin. (2) lit. b) CP, prevede răspundere penală pentru huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care se deosebesc după conținutul lor prin obraznicie deosebită și comise de două sau mai multe persoane.

Luînd în considerare aceste deosebiri esențiale dintre art. 264¹ alin. (4) CP și art. 287 alin. (2) lit. b) CP, precum și, avînd în vedere prevederile art. 325 CPP, colegiul a considerat că judecătoria Ceadr-Lunga la emiterea sentinței atacate a ieșit peste limitele învinuirii, înaintate inculpatului Topal I. în temeiul art. 264¹ alin. (4) CP și, recalificînd acțiunile lui, conform art. 287 alin. (2) lit. b) CP RM, i-a încălcat dreptul la apărare și, în întregime, dreptul lui la un proces echitabil, garantat de § 1 art. 6 CEDO.

Totodată, la caz, au fost constatate circumstanțe, ce exclud tragerea inculpatului Topal I. la răspundere penală, și anume, menționîndu-se că ordonanța de punere sub învinuire joacă un rol decisiv în procesul penal și este o condiție extrem de importantă a garanției faptului, că procedura pe cauza penală este justă.

Formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor învinuitului constituie baza întocmirii rechizitoriului pentru adresarea procurorului în instanța de judecată cu cerința de a examina cauza în fond.

Prin urmare, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit în baza ei sunt actele procedurale de bază, cu care procurorul se adresează în instanța de judecată pentru examinarea cauzei în privința persoanei, cărei i-a fost înaintată învinuirea, iar instanța examinează cauza în privința învinuitului, și, în limitele învinuirii înaintate, soluționează chestiunea privind vinovăția sau nevinovăția lui.

De aceea, colegiul a considerat, că încălcarea prevederilor art. 281 CPP și a cerințelor art. 6 CEDO, cărora trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, atrage, conform art. 251 alin. (2) și (3) CPP, nulitatea ordonanței, emisă cu asemenea încălcări.

Necătfînd la faptul, că procurorul în rechizitoriu a formulat învinuirea și a încadrat juridic acțiunile lui Topal I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, prin aceasta el nu a înlăturat încălcarea cerinței art. 281 CPP, la emiterea ordonanței de punere sub învinuire din 17 septembrie 2012, iar în rechizitoriu conform art. 296 CPP, procurorul nu este în drept să modifice învinuirea, înaintată învinuitului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că procurorul în prima instanță nu s-a folosit de drepturile, prevăzute la art. 53 alin. (1) pt. 4) și art. 326 alin. (2) CPP și nu a solicitat instanței să-i restituie cauza penală pentru înaintarea unei noi învinuiri inculpatului. Luînd în considerare cele expuse mai sus, colegiul a considerat, că apelul inculpatului este pasibil admiterii parțiale, iar sentința atacată urmează a fi casată și urmează a fi emisă o nouă hotărîre, prin care procedura pe cauză să fie încetată în legătură cu existența circumstanțelor, ce exclud tragerea inculpatului Topal I. la răspundere penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a atacat-o cu recurs ordinar, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În argumentarea cererii, recurentul a menționat că, decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția. Eroarea admisă în ordonanța de punere sub învinuire din 17 septembrie 2012, de către procurorul Arabadji A., unde s-a specificat că Topal I., se învinuiește de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) CP, nu constituie temei de încetare a procesului penal în privința inculpatului în baza art. 391 alin. (1) lit. b) CP.

Subsidiar, recurentul a specificat că sentința instanței de fond a fost atacată cu apel doar de către inculpat, astfel, avînd în vedere că procurorul nu a declarat apel, acesta era în imposibilitate de a solicita instanței, prin prisma art. 326 CPP, modificarea învinuirii înaintate în privința lui Topal I., prin ordonanța din 17 septembrie 2012, în baza art. 264¹ alin. (4) CP.

În drept, recursul procurorului este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în altă instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) CPP, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei, constată că judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită de admitere a apelului declarat de inculpat, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui Topal I., prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP.

Or, soluția de admitere a apelului declarat de inculpat este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată a primei instanțe, în condițiile art. 100 alin. (4) CPP, iar instanța de apel fără a examina fondul cauzei a adoptat în această parte o soluție greșită.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a admis apelul inculpatului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța de fond pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi re-apreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, referitor la soluția de încetarea a procesului penal în privința lui Topal I., dat fiind faptul că, potrivit ordonanței procurorului din 17 septembrie 2012, acesta a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin. (4) CP, iar potrivit rechizitoriului Topal I., a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) CP, instanța de recurs relevă următoarele.

Din materialele cauzei se constată că, prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 21 martie 2012, s-a dispus pornirea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunii de huliganism prevăzute de art. 287 alin. (2) CP.

Potrivit ordonanței procurorului din 17 septembrie 2012, Topal I. a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin. (4) CP, pentru faptul că, la 28 februarie 2012, Topal I. împreună cu persoane neidentificate, pătrunzând în casa lui Bozadji M., situată pe str. Sciors 12, din s. Baurci, din intenții huliganice, în legătură cu faptul, că Bozadji M. i-a creat obstacole în scoaterea măgăriței lui din ogradă, au început să-l maltrateze pe ultimul, cauzându-i lui Bozadji M. vătămări corporale medii. Tot ei, au stricat lanterna electrică manuală la preț de 25 lei, o căldare din masă plastică la preț de 15 lei și un borcan de sticlă de trei litri la preț de 8 lei, cauzându-i, totodată, părții vătămate prejudiciu material în sumă totală de 48 lei, după care au scos măgărița părții vătămate din ogradă pe un timp îndelungat.

Prin rechizitoriu, întocmit la 18 septembrie 2012, procurorul i-a înaintat învinuirea lui Topal I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, pentru aceleași fapte menționate în ordonanța de punere sub învinuire din 17 septembrie 2012.

Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 28 decembrie 2012, Topal I., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, la 2 (doi) ani închisoare.

Instanța de apel și-a motivat soluția menționată mai sus, prin faptul că, în rechizitoriu, procurorul Arabadji A., a formulat aceeași învinuire, înaintată inculpatului Topal I., la 17 septembrie 2012, însă, juridic nu a calificat fapta ca infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) CP, pentru care el a fost pus sub învinuire și în comiterea căreia i-a fost înaintată învinuirea, ci în baza art. 287 alin. (2) lit. b) CP, ceea ce a dus la încălcarea prevederilor art. 281 CPP și a exigențelor prevăzute de art. 6 CEDO, cărora trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, și care atrage, conform art. 251 alin. (2) și (3) CPP, nulitatea ordonanței, emisă cu asemenea încălcări.

Asupra celor expuse, instanța de recurs menționează că, referitor la nulitatea actelor procedurale, în cazurile de admitere a erorilor la faza urmăririi penale, instanțele de judecată care au pronunțat soluții de încetare a procesului penal, au făcut trimitere la prevederile art. 251 CPP, care stipulează:

(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

(3) Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

(4) Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În acest context, se impune imperios clarificarea chestiunii privitoare la faptul care acte sunt lovite de nulitatea absolută ori relativă.

Astfel, încălcarea prevederilor legale poate atrage nulitatea actelor numai în condițiile legii și cu respectarea termenelor legali.

În sensul art. 230 alin. (2) CPP, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În opinia instanței de recurs, instanța de fond a evidențiat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) CP, este dovedită prin următoarele probe: declarațiile inculpatului, care și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, declarațiile părții vătămate, care l-a iertat pe inculpat, cu condiția că acesta îi va recupera prejudiciul material de 48 lei, declarațiile martorilor Bozadji F. și Topal E., plîngerea lui Bozadji M., procesul-verbal de examinarea locului incidentului din 12 martie 2012, procesul-verbal de predarea benevolă a lucrurilor din 03 ianuarie 2011, procesele-verbale de interogare a martorului Topai E.S., procesele-verbale de interogare a inculpatului Topai I., raportul expertizei medico-legale nr. 47 din 26 aprilie 2012, conform că lui Bozadji M. i-au fost cauzate leziunile corporale sub forma de fracturi închise a 4 și 5 coaste din partea dreaptă pe linia medie de subsuoară cu schimbarea locului a rupturilor, echimoza la nivelul rupturilor, care se referă la leziunile corporale, care au cauzat dauna sănătății de gradul mediu, cu tulburarea sănătății mai mult de 21 zile, procesul-verbal de interogare a martorului Bozadji F., procesul-verbal de examinarea obiectelor și tabla fotografică, anexată la el, procesul-verbal de examinarea măgăriței, procesul-verbal de interogare a părții vătămate Bozadji M., procesul-verbal de interogarea inculpatului Topal I., procesul-verbal de interogare a martorului Topal P. și prin alte materiale ale dosarului penal.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a adoptat o soluție privitor la dispunerea încetării procesului penal în privința lui Topal I., fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau

inadmisibilității acesteia, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) CPP, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat dacă prin ordonanța de punere sub învinuire procurorul a admis o eroare materială indicând art. 264¹ CP, nu a pus în discuția părților posibilitatea corectării ei conform prevederilor art. 249-250 CPP, precum și faptul dacă această eroare a încălcat cumva drepturile inculpatului la apărare de învinuirea formulată lui. Din cuprinsul apelului declarat rezultă că inculpatului nu i s-a încălcat acest drept la judecarea cazului în instanța de fond.

Totodată, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, în baza evaluării proprii, readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea drepturilor părților, în această fază procesuală.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 CPP, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei, și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 CPP.

Totodată, avînd în vedere că, la 02 mai 2013, completul de judecată în componența: președinte de ședință - Ulianoschi Gh., judecătorii Curdov E. și Lazareva E., au examinat în ordine de apel cauza penală privindu-l pe Topal I., participarea lor repetată la examinarea aceleiași cauze în ordine de apel se exclude, iar constituirea unui nou complet de judecători la această instanță este imposibilă din lipsa de judecători. Prin urmare, cauza penală privindu-l pe Topal I., urmează a fi

strămutată, la o altă instanță egală în grad, și anume, la Curtea de Apel Cahul, pentru rejudecarea cauzei nominalizate.

8. În temeiul art. 434, art.435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul procuraturii UTA Găgăuzia, Gheorghieva D., casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 02 mai 2013, în cauza penală privindu-l pe Topal Ivan Constantin, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată s-a pronunțat în ședință publică la data de 18 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Liliana Catan